

BORSSZEM JANKÓ

CONVERSIONALIS HAZASSAG.

W—le. — Az 1889-iki szeszadótörvény értelmében a *T* — a Kálmán spiritus-nagykereskedő és *R* — ld Albertina Valútna báró k. a. közötti házasságot megkötöttnek és érvényesnek nyilvánítom.

Előfizetheti a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Tisza a takarékos.

TISZA, — e pompás ősi névben
Mind egyig befoglaltatik
Amit megért e hon tiz évben,
Ha jó, ha rossz, ha bús, ha vig.
Igen! E név egész történet,
Egy nemzeté, mely egyre téved,
Mely bolygva süppedős utat,
Kinlódva jobb ösvényt kutat.

Tisza! — kiáltjuk már tiz éve —
Mutasd a jó utat te meg!
S ő minden aggályt félre téve,
Megyen előttünk — s nem remeg.
S mi gázolunk utána egyre,
Mocsárba, sikra, völgyre, hegyre, —
Majd bizunk, majd megcsüggedünk,
De más vezér nem köll nekünk.

Tisza magyar — s magyart megértünk;
Tisza erős, — ez imponál.
Tisza szívós — ez jó minékünk,
Tisza eszes, diszünkre vál.
S mert mindezt már tiz éve látjuk,
Elünkről őt el nem bocsátjuk.
De haj! — a hon üdvére még
Mind, mind e nagyság nem elég.

Még mindig küzdünk, egyre bolygva
A rossz uton s nagy még a sár:
De tán, ha Tisza nem lett volna,
Belé is fultunk volna már.
S a nemzet egyre tőle várja,
Hogy még az ösvényt megtalálja,
Amely a száz bajból kivisz; —
A nemzet benne egyre hisz.

S e hősi hit valóra vál tán; —
Im — Tisza tör egy cél felé;
Im, takarékos Tisza Kálmán
Most, most az ösvényt meglelé!
Csak így, csak így tovább! — Manapság
A számvetésben áll a nagyság,
S nagy tervezőknél többre megy,
Ki tudja: mi az egyszeregy.

Tisza, — e pompás ősi név ma
Szebben csenget, mint csenge rég.
Bámultabb volt e férfi néha —
M megbízhatóbb — nem, soha még!
Szerény jelzője nagy nevének
Reménytől duzzadó dicsének:
A »takarékos« — ez jelent
Egy jobb jövőt s bizóbb jelent.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ *Oz állemodósságtul o konverzion nekem úgy tőni fel, mint mikar ed ember konvertál: oz edjik onyokünvbül bele írják ed másik onyokünvbe.*

✧ *Minden képen okornok bebizomosodni, hojd nincsen, nem is volt sohasem zsidó generál. Nem is említem a Mokobeusokat; — de hát von edjetlen ed biztosító társoság (omit todva-*

levüképen sinálják izroelitók), hojd ne valna ottand ed generál direktor, ed generál titkár, ed generál inspektor, ed generál agent? Es mikar o generál direktor o generál versammlungba kihirdet o generál deficit — oz semi se?

✧ *Kölömben omi o tábarnoki generált illet, omik nyilatkozzák most, hojd ik soha sem nem voltak izroelitók: ebe nem tonálok érdemt; mert minden esetre naj-*

don kitönő kotonának keltte lenni onnok, o ki zsidó létire lette generál.

✧ *Oz otóbbi ödöben nodjon bokják o fokereskedük minálonk. Tolán nem küll már bülsü és kaparsó oz embereknek?*

✧ *O Szórele Bernhard, o najd reklám művésznő, sináljo gewaltige larmentot minálonk és ed nojd otózást mihazzánk. O fűdalag mégis az, hojd o külségeket ezekre fog majd elvinni mitülünk.*

✧ *O Rothschild oreság o tübbi zsidókal sinálta ed operációt o modjor állemodósságon. Voltak, o kik féltették engyi zsidótul ozt oz állemodósságt. De ezek megnyogodhotják mogokat: oz nem lett megcsankitvo ed sepet se nem.*

CYCLOPEDIA.

Méltó = a Balaton. — Csikós = a kancza. — Sívár = szerelmes. — Tokaj = Göndöcs Benedek. — Belényes = az ügyetlen borbély. — Törökbecse = hárem. — Keresztur = püspök. — Algyógy = keserűviz.

CSODATEVŐ SZT T-A KÁLMÁN.

Korona és fakanál.

— Szerb terczett. —

Milán.

Mosni, főzni, varrni : nem tud,
Mindig csak politizál,
Felajáltam : „ime válassz —
Korona, vagy fakanál !“

Natalia.

Sértéd női hiúságom —
Nem, nem ! Inkább a halál !
Politika kell énnékem
S korona, nem fakanál.

Metropolita. Akom, bákó — összeadlak :

Natalia, szerb király.
Akom bákó — elváasztlak,
Korona és fakanál.

Nyilt levelek

Tisza Kálmánhoz.

Excellentiás Uram !

Gyönyörűséggel olvastuk remek pénzügyi beszédét, és meg vagyunk mi is győződve, hogy a takarékoság elvét kell állandóan államháztartásunkban elvül elfogadni. Takarékoság ! Igenis ! Csak a takarékoság segíthet rajtunk ! Midőn ezért Nagyméltóságodnak bizalmat szavaznánk, egyuttal esedezünk, méltóztassék az illető miniszter uraknál oda hatni, hogy falucskánk legalább póstát és távirát, továbbá járásbiróságot kapjon, mert falunkban, kicsisége miatt, csekély lévén az intelligencia, a társas élet teljesen szünetel, s még egy casino sem tarthatja fenn magát. Ez mind meg fog szünni, mihelyt Nagyméltóságod befolyásával fönnbbi kérelmünk teljesítését illetékes helyütt ki fogja eszközölni.

Excellentiádnak

Zugló-Nagy-Szapuvárt, 1888. oct. 25-én

alázatos szolgálói :

A ZUGLÓ-NAGY-SZAPUVÁRI ÉRTELMISÉG.

Kedves Kálmus !

Megbocsáss a tegezésért, mert noha sohasem találkoztunk, de én is gentry, te is gentry : megengeded ugy-e, hogy e bizalmas módon szólítsalak.

Attérve soraim tárgyára : igenis takarékoság ! Ez a te parolád országszerte mély benyomást tett s többek közt rám is annyira, hogy háztartási megrendült egyensúlyomat szintén helyre kívánom állítani 1889-ig.

De hogy ezt megtehessem, szükséges volna két felnőtt s itthon ingyenélő fiamat ellátni, minélfogva én őket ezennel a haza oltárára leteszem.

Egyik az ötödik gymnasialis osztályt végezte, a másik a hetedikből maradt ki. Mindkettő szívesen vállalkozik bármely jobban honorált állomásra az adminisztrációban. Az állami titkárságtól sem rettennének vissza, a mint őket ösmérem. Bátor gyerekek, mondhatom. Amennyiben a tisztviselők seregét takarékoságból nem kívánod szaporítani, csak azért esedezem, méltóztassál

még az én két fiamnál kivételt tenni, akiknek szentelt jogaik vannak arra nézve, hogy a vérrel szerzett hazáróluk gondoskodják !

Kegyelmes uramnak

alázatos szolgáló

BIKKMAKI MAKKAY BARNABÁS.

*

Nagyméltóságú Uram !

Magasan lobog az Excellentiád által kibontott takarékosági zászló, melyet az összes haza lelkesen üdvözöl, harsányan kiáltván : »takarékoság a legvégső határig !« Ámde vannak kivételek s ilyen kivétel a tudomány ! Mindenütt szabad takarékoskodni, csak a tudománynál nem ! És mégsem akad kiadója az én hat kötetes nagy munkámnak, melynek tárgya és címe : »A hindu anyák szoptatási rendszere és a Nestlé-liszt.« Tizenkét éve dolgozom rajta, tehát még a Nestlé-liszt föltalálását megelőző időben fogtam hozzá, ami e monografiám súlyát és becset csak növeli. Az ábrákkal együtt legfőlebb 20,000 frtba kerülne a kiadás ; — de hiába kopogtatok a rideg kiadók ajtóin, és a nagy munka főköm titka marad örökre, ha csak Excellentiád bele nem veszi kiadását a budgetbe, mert ez a hat kötet érdemes rá, hogy országos költségen megjelenjék.

Becses kérésemre a választ szívesen elvárom. Tisztelt czimem : helyben.

Kiváló nagyrabecsüléssel és alázattal
kész hive

Dr. CSECSEMŐKEY FARINACTUS
műszoptatász és tudós.

*

Kegyelmes Uram !

Nagyhatalmu Elnökminiszter Ur !

Tudom, hogy takarékoskodni szándékozik s én is helyesnek tartom azt, de azért tán még elbirná az állampénztár csekély kis penziócskáját. Férjem ugyanis 1847-ben halálozott el s így nem vehetvén részt a szabadságharcban, honvéd sem lehetett, minélfogva én esetem azon kilátástól, hogy mint egy honvédtábornok özvegye kegydíjban részesüljek. Tehát vértanuja vagyok bold. férjem vértanutlanságának. Méltóztassék, kegyelmes jó uram, ezen a hiányon akkép segíteni, hogy én bármi czimen, de oly kegydíjban részesüljek, melyből legalább szerény lakásomnak 900 frtos bére kiteljék.

Excellentiádnak

legalázatosabb szolgálója

KUJTORGÓ BÁLINTNÉ szül. LÉHAY BORBÁLA.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Vasco de Gama hajóját a pöre benszülöttek megtámadván, az ott talált csecsebecsüket zsebre rakták.

— Tanár. Mondj fiam egy összetett mondatot.

Fiú. A fülemüle szépen énekel és apám vakarja anyámnak a hátát.

„Fischerin du kleine.“

MELY hallgatott pár hónap óta,
Most újra víjog s kesereg,
A „Fischerin du kleine“ nóta:
Hogy jön a muszka hadsereg!

Hogy a dementi mind hiába,
Mert tény s nem ujság-vizió,
Hogy rukkol már Galicziába
Egy új orosz divízió!

És így tovább fujják a nótát
A félhivatalos lapok —
És jönnek a tavalyi mókák
S a harczos téli hónapok.

S vitézkedünk drukkolva titkon:
»Hollá! A muszka harczra hív!«
S konzervet szállít sok szolid Kohn
Hadunknak, mely — konzervatív.

Már ismeri minden filiszter
E „Fischerin du kleine“ dalt.
Tányéroz a hadügyminíster,
Ha majd a végaccord kihalt.

TOJÁSS DÁNIEL

kasznárnak gazdasági tudósítása
Ngygs Vöröshegy Dávid urhoz Osztenőben.

P^a Gecsér 1888-iki Octóber Hava 22-ikénn.

Nagyságos Uram!
Kegyess Jól Tévőm!

A hörtelen történt Octóber Havi Havadzás némi nemű képpen megh ilyesztett, félvénn, hogy a tejjes bé szorulás megh szorul — ám de a havi pillék esmég el olvadának, mejjel kécségen kívül el nyerhették Ngod uri tetchezését —

egyebekben a sokszerű tejendők az okszerű gazdászban úgy a nyakamra sűrűsödtek, mint az Sertvés oóiban be lépő kanász Gatyka korczára az balha; — minden felől tsipked és gazdászti lelkes szorgalmam mián nem érkezek kanczelláriai dolgozatra, mejre penigh hiv oldalbordám fojtonos nógatása is kénytelenitene — igen is —

a Mustra Ökröket fensőbbi rendeletre tarlókonni meghízás végett sétáltatván, a szüleség bé hordására Tinókat fogattam be; — ám de, ha edgyik-másik en tüzétől piszkáltattva halylandónak mú tatkozott is indétványozni — makats párlya éppenséggel nem fogalmazott, és így az lyárom keresztben feszülvénn, a szüleséggel terhes szekér meg indulása akadajoztatott — seőt

az fojtatólagoss mozdony erő héjjányozván, nem is haladt a szérús kert felé. —

Elő vevénn azon úly 5 foréntos gazdászati Chrono métert, mejet füzetésembül leszáméttandó 7 forintokért kegyessen küldeni méztatott, a fenső rendeletből össze állétt fogatokkali haladás a Szérús kert felé Kiló méterként 90 pertzenetekben kerül, holott az Mustra Ökrök ezen Üdő közt kápáksok valának 20 pertzenetekre le szállétani; — De ha az Angoly szerént az Üdő Péndz — akkor sokat nyerünk, mert 90 pertz még is többet ér 20-nál.

a Vizek is el fojának, de annyi Béka nyál maradt utánna, hogy annál többet még az börzei fő zsinagóga szála párkétumáról se lehetne össze vakarni mikor mindenki azt imádkozza: ichgeb ichnem!

Az metejoro logyikát illetve a szárazsággal a nem régibeni Jeégg Essők paárosodván, nyomot hagyának a Nemesi Birtokon, úgy hogy a Dohány levelek még zödgyükben hosszú vágatú szeraglyióvá metszödtek isten kegyelmébül.

igy az Ekszikátorban hamarabb is ki szikkadnak és a Feő Tráfik méhejben csak az haséttás eránt kell még az Dohány vágóval fénomítani őket —

a Tséplésnek véggét járom — de mijutánn vető mag pátzolásra nem kegyeskedett utalványt adni, a Buza ojan fekete az Üszögh mijánn, hogy az csak Afrikában a benn szülött Szerecsények között lészen használható, mejnél fogvást ez üdeji Búza termésünk előnyös piarczra találánd Afrikában — tehát dél Keletre Magyar! — igen is —!

Ami az dupla kácsa elé állétását illeti, annak első kísérlete dugában dölt, penigh várták nagy körösön — de hát azt már Ngod is tapasztalá, hogy a theoria elméleti erőlködésének legtöbb esetekben gyakorlati nyögés a vég eredménye — igen is —

mejjek utánn öröklők

Kegyess Jóltevőmnek

Nagyságos Uramnak

hóduló tisztelettel

tanulmányos hiv szolgája

TOLYÁSS DÁNIEL m. p.

oklev. gazdász.

P. s. a Taksonyka Ngs Urffyval ide szalayott német tudományos nevelői Auctoritást a Czakó Andris béres, amért a Juttika feleségével görög grammátikai conjugatiót kísérlett meg, a nevezett jeles Férfijjút magyarul úgy meg deklinálta, hogy edgy részt róm. kathól. pápa- másrészt lutheránus salyát szemé edgy aránt vallja kárát — a mennyibe amaz el repült, emez penig vissza szaladt és most kélk dombok között rejtözködik üregébe — amej által Taksonyka fel szabadulván, a maradék Békákat vadász halászssa, szalma szállat dugván hasukhan és akkorára fulyván fel őket hogy — mint alapos méveltséggel mondá — versenyezhetnének már most a fedrusbéli Ökörrel — amej tudományos elő haladotsághoz méj Gratulációmát küldöm — valamint azon sükerhez, mejjel a Ngd erelyénn felművelődött Ágnyes az ulyabb bábai Kurzust be felyezé — IDEM.

OTTHON.

B. — Jrsz Jott! Látom, jó volt a vásár. Üres a saskalitka!

V. — Elkelt volna még huszonhárommal!

B. — A Vatikánban is?

V. — Nem! Ott még mindig a fehér galamb járja.

B. — Az ám!... fehér galamb vércsekörmökkel.

VÉLETLEN GOMBOK.

Vegetáriusok zöldségpiacza.

Motto: A ki zöldeket eszik, zöldeket beszélhet is.

A mi törvényeinkből.

I. Mi a szemtelenség?

Ha egy sakter felcsap vegetáriusnak.

II. Mi a bűn?

Ha a vegetárius egy conservgyár részvényese.

Ha kezét egy gombostűvel véletlenül megszurja és saját vérét szívja.

Ha gyermekeit vadászöltözetben járhatja.

Ha felesége kitömött madarat hord a kalapján.

Ha gyermekét dajkával szoptattatja.

Ha másnak a tyukszemét letiporja.

*

— Ki volt az első vegetárius? — Ádám apánk.
— Valóban szégyene a természetnek, hogy a vegetárius is husból és csontból áll.

— Ha valakiről azt mondják, hogy tökfejű: az bizonyosan vegetárius.

— Mégis irigylésre méltó ember az a Sanyaró Vendel! Ő a hentesbolt kirakata előtt legalább áhitozhat a csemege után. Ha én diurnista volnék, nekem még ez sem volna szabad.

— Ő gyarló szócsináló, aki rátértél, hogy a gyümölcsnek is *husa*, a kenyérnek is *béle*, a dinnyének is *bordája* van!

— Ha mi háborut viselnénk, káposzta fejekkel ágyuznánk.

— A legnagyobb bűn: ha egy botanikus rostélyost eszik.

— A vegetárius felesége az ő férjének fejére szarvakul csak sárga répát rakhat.

— Egyszer mégis mindenkinek vegetáriussá kell lennie: a mikor fübe harap.

† B. KEMÉNY GÁBOR.

*Mily világot fűd a véka!
Bizony ilyen nincsen számos;
Fejedelmek ivadéka
Volt szorgalmas, hű napszámos.*

Pokrócz Ádám vasuti kalauz nyájaskodásai.

Aszongya: »Tehetyi mert vasutyi,
Magyar állam fizetyi«.

— Azon krédóznak a »Legyes«-ben, hogy ha mibőlünk alkotnák a dilekziót, a dilekzióból meg a szolgálatot: milyen jó világ lenne akkor! — »A'mmán nem áll, — magyarázom a gyerekeknek. — Akkor lenne még csak igazán felfordult világ: mibőlünk ugyan jó dilektor urak lennének, de az urakból rettenetes komisz szolgálak!«

— Baross Gábris ur ü ekzekvenziája nem ad frájbilétát senkinek, még ha letérbegyül is előtte; h'onne csudákozta volna hát, mikor a komédiás kisasszony I. osztályu frájbilétával legyezgeti az orrom hegyit. — »Aunye! — mondok nékie indiskrecziával — ugyan nassága, vajjon ki imádkozott ezér térbegyülve?«

— Forbercz, te rosz masinyista! Me—hett!!!

A „Muszáj!“ naptárból.

Hazafiság.

A ki most igazán jó hazafi, az folyton iszik és dohányoz.

*

Uj világ.

— Látom Boriskám, folyik a munkád, s van elég. Bizony főkötő alá is szorulhatnál már!

— Majd csak akkor, édesem, ha el bírok tartani egy férjet.

A nemz. casino előtt.

Gaston. — Már kijarsz, Moni? Teljesen kiépuztél a kártdvágásból? Kitünő orvosod lehetett. Bizonyosan fényesen is honorrátád!

Monokles. — Hogy ne? *Perr tu* lettem vele!

Apró hírek.

Heti naptár.

- Hétfő.** Rothschild zsidó itt járt s váltót prolongála, Iszonyu az öröm, rémisztő a hála. Adósságunk mennyit szélességben vesztett, Bizony ugyan-annyit hosszában eresztett.
- Kedd.** Fényes nappal rablók törik fel a házat, S kérditek aggódva: hol van a vigyázat? Peczkésen áll amott a bátorság öre És ügyel, hogy ne hajts sebesen előre.
- Szerda.** Álomba ringat el dajkánk: Tisza Kálmán, És öröködik gonddal a magyar nép álmán. Az ország határán megmozdul egy medve — A szép altató dal zsupsz! el van feledve...
- Csütörtök.** Kedves Berlinjébe visszatért a császár, Kérdi öreg Bismarck: »Milyen volt a vásár?« Nem fogyott hiába a sok fényes rendjel? Örül-e a muszka, búsul-e a lengyel?
- Péntek.** »Én szabom a törvényt — azért át is ugrom!« Emigy gondolkozik párbajozó Ugrom. »Almafát a kertész sem magának rázza!« Paragrafust Székács másképp magyarázza.
- Szombat.** »Hiszen itthon én is király volnék talán« — Így szól a szomszédból hazatérő Milán. »Elég volt már ez az örök patália!« Férje özvegyévé így lett Natália.
- Vasárnap.** Szegeden már megint ott a katasztrófa — Hiába van neki speciális grófja. A takarékos pénztár árva pénztár leve. Szomorú a sorsa, csak úgy mint a neve.

* **Személyi hírek.** Zichy Jenő gr. (a fényes ábrázatu) az idegenforgalom előmozdítására alakult központi bizottságnak ma tartott gyűlésén *Claqueutes* Frigyes és *Leiter* Jakob urakat dísz-idegenekké nevezte ki. — *Kajla* Dani, a 68-ik gyalogezred tiszti karának ünnepelt kutya- és kezyümosója hosszabb szabadsággal Ó-Budára utazott. — *Atzél* Béla br. a spaai szépségverseny-ről, melynek egyik bírója volt, hazatérve: férfi-szépségversenyt hirdet, magát és Fenyvessy Ferenczet hors concours jelentvén ki. — *Fenyvessy* Ferencz orsz. és önképviselőnél Mechlovics helybéli kalapgyáros díszküldöttségileg megjelenvén, a jó-szív-ünnepelt hazafit felkérte, engedje meg legujabb kalapformáját a »Fenyvessy-kalap« névvel földiszíteni. A kitüntetett honfi hevenyészett beszédben biztosította a derék iparost, hogy ő maga részéről bronz emlékszobornak fogja tekinteni a róla nevezett új kalapot, amire a küldöttség örömeben szétment. — *Sivreléff* Jónás lemergi jargonauta új volapük nyelvet fedezett föl. — *Simonyi* Iván hir szerint Jeruzsálem visszafoglalására készül, hogy ott antisemita programmal a szidók királyává koronáztassa magát. — *Mácsik* Anti a hazai börtönrendszer tanulmányozása céljából a váci fegyházból ki- és az illvai fegyháza beköltözött. — *Abrányi* Emil honfűzérdalnok legközelebb magasztaló ódát ír saját személyéhez. — *Szerelengkő* Idola fi-sziv-hódító és szemjateki intésznő sikerült arcképét tegnap hozta a széles körben elterjedt »Rendőri közlöny« című lap. — *Wald-ápfel* Fülöp Milán király válása ügyében ultimatumot nyújtott át a szerb kormányoknak.

± **A muszka** »határigazítás« veszedelmesen hasonlít a »határizgatás«-hoz.

× **Furcsa dolog**, hogy a naptárak lajstromában az Akadémia a »Tudomány és művészet« rovatába van felvéve. Mért nem inkább az »Egyletek és intézetek« sorába?

+ **A szerb királyi pár** házasságát a metropolita »áldással« bontotta fel. Már most szét vannak-é egy-estíve, vagy össze vannak-é szeparálva?

+ **Jókai Kecskeméten.** Volt lakoma, toast, fáklyás zene, beszéd, ünneplés. Mind ezt fölülmulta a kollegium ajándéka: egy *disz-érettségi bizonyítvány*, mellyel a gyermeket költségek kedveskedtek.

± **A jó pap is holtig tanul** — mondá Milán és megleckéztette a daczos püspököt, az ő speciális Strossmayerjét.

± **Idők jele.** Sohasem hangoztatták annyit a *Tompa* és *Madách* nevét, mint mostanában. — Talán szobrot akarnak e jeleknek állítani? — Van eszünkben! Vagy munkáik terjesztésére indult meg egy országos mozgalom? Dehogy! — A róluk elnevezett utcákban elkövetett rablás a köznapi beszéd tárgya.

Megérkezésakor.

Milán. — Hahó, szent atyám!... ide a keblemre!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Nevem napja volt a mult héten. Az ég is megörvendeztetett e napon patyolat fehér hóval. Nem estem már kétségbe, volt mit ennem.

— A nagy emberekről olvasom, hogy vidám kedéllyel türték a testi kinokat. Én is rámosplygok néha a főnökökre.

— Irodám oly közel van a főnököm ebédlőjéhez, mint orrom a szájamhoz. Ergo: szagolok, de nem eszem.

— Nálam a külső alak igazán megfelel a belső tartalomnak.

— Ugy tapasztalom, hogy az olvasó közönség hizik az én fogyásomtól.

— Az én exposémmal nem ütnek zajt, pedig már én régóta gyakorlom a koplalási rendszert.

— A koplalás szerinten: elvont forgalom; a jüstölt hurka: füstbe ment terv.

— A kéztől a szájig: ez az élet utja.

— Hogy meglátott vasárnap a Váczi-utcán a vak kódís: nagyot köszönt. Megegett rajta a szívem: visszaadtam a köszönését. Isten látja lelkemet, többet nem adhattam.

*

Az én költségvetésem.

Ha Tisza Kálmán miniszter ur költségvetéssel megörvendeztetni a képviselőházat, mért ne örvendeztessem meg én is magamat azzal, hogy exposé-t adok?

Az én költségvetésem a következő:

A bevételek, tekintve, hogy az elmúlt esztendő szőkő év volt (s egy napi többlet — pénzügyileg kevesebb lett) nem áll arányban a mult évi előirányzattal. — A bőjt-napokat figyelmen kívül hagyva, az 1888-iki előirányzathoz képest a mutatkozó többletek a következők:

1. A lanyha tél következtében a jégcsapok ritkán mutatkoztak, s így a természettől ingyen előállított tápanyag részint retekkel, részint hentesi csemegéekkel volt pótolható.

2. Téli, nyári, tavaszi, őszi együttes kabátomról két gomb eltűnvn, azt pótolnom kellett, mi által deficit származott.

Jövő évi előirányzat:

Bevételek: Biztató álmok. Ilyenek: az étlap szerinti étkezés, fizetés-főlemelés, népkonyhai bárczacsomó. — Kiadás: E téren a bevételekhez kell alkalmazkodnom. — Hentesi előirányzat 1889-re: 167 kr. Remélhető azonban, hogy a hentesi áruk rövidesen bekövetkező áremelkedése következtében ilyes luxus bevásárlások részemről nem lesznek eszközölhetők s így a hentesi előirányzat is törlhető.

Perottiádák.

— Levélváltás a jövőben. —

Igazgató!

Ma este nem énekelem Manricót.

Leereszkeséssel

Leontino Ciodavoci
hő és tenor.

*

Nagyrabecstült és szeretve imádott MŰVÉSZ!

Vérző fájdalommal vettük a hirt, hogy Halhatatlanságod ma nem kegyeskedik Manricót énekelni. Meghajolva nagybecstü elhatározása előtt, bátorkodunk esedezni további kegyességeért és lábaihoz leborulva kérjük, hogy esetleg tán egy más szerep eléneklése által minket és a velünk együtt hódoló közönséget boldogítani méltóztassék.

Maradván bámuló hódolattal

imádott Hirnevességed

porba hullott alázatos szolgálái

A magyar kir. operaház igazgatósága

*

Szé! Ikozkodoschák!

A mai »Mártha«-előadásnak csak első felvonásában fogok résztvenni. Azután elmegyek. Nyulpecsenyére vagyok hivatalos. Vegyék tudomásul. Ciao!

Giovanni Blasobalghi
primo tenore assoluto.

P. S. Apropos! Holnaptól kezdve 25,000 forinttal több lesz a gázsím. Rozumitye? I lesz tazs publikum sén kriszen.

G. B.

*

Bámulatos, utólréhetetlen, isteni MŰVÉSZ ÚR!

Lemondó sorait vettük és fetrengve vonaglunk göröcső hódolatunkban. Ily csapás! Reszketünk! A közönség el lesz keseredve! Lázadás törhet ki! Megdőlhet a haza alkotmánya és a dualizmus!... Kegyelem!! Csak még egy felvonást!!

Esedezünk, kunyorálunk, koldulunk.

Istenséged kétségbeesett buzgó hívői

A magy. kir. operaház igazgatósága.

U. i. A 25,000 frt gázsíemelésbe örvendő készséggel egyezünk bele. Kisz ti hand! Sólom alechem!

Fentebbi.

*

Izé!

Ma nincs »Sába.«

Barberino Rhebarbarini s. k.

Stb. stb. stb.

MIHASZNA ANDRÁS

fővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

Már hogy lönni: van! — de némő nap megá magától az emberek hunczuttsága miján. Hát a vaterklozet híros óra, a ki mellett az a beteg pojácza hunyorgat egész nap a bóti ablak mögött, az nem áll mög néha? Meg a! Tán mer sokat főcsigázzák, akkurátossan úgy, mint minket.

Tudtam én, hogy jó nyomon járok, ha aztat a vín világtalant mindéig bekésérem. Rittig: kódis a kutya zsványja, aki megducolta a Sándornét, gyógyúna be mind a két szeme! Megkötőfékezte a szegény asszonyt, oszt őrizetbe vette a pizit. Csak hogy annyira még se vagyunk, mint Londonyországba, a hun asszonyokat hasigat fő valami tilalmas profeszor, oszt késsel bontogatja őket és dönti ki a zuzájukat. Illent mi nálunk csak plivilegiás tanútt doktorok tehetnek, mint a nasságos Kézsmárky meg a Tófer ú melltóságaik. Ha már műkönni akar az a kutya vad Makkenczi, gyűjön el hozzánk, tunnék én neki hasakot, akiket hasznossabb vóna meglékünyi. Az a helbéli tompajutczai kódis pógár is csak azér küette el aztat a kihágást, hogy me'mmutassa mekkora kurázsira hizik az, akit a m. k. rendőrség nevel föl, pedig máskülönbén olyan gyávalékos vóna mint egy kucséber. Most pejig több a mersz benne mint akar egy czirkusz frajlába.

Azok a hazudozó na'sszájuak, hogy kipingálják a komisz betyárgyait, pejig nem is látták. Ha látták mé nem szótak, mijelőtt lefongrafatolták őket? Ű miattuk vagyunk mindég fális nyomon. Azé fogunk hátminkösméretlen csizmadia tettest az igazi helett, még mijelőtt a gyilkosságot ekövette. Én bizony mind össze

kötőzném aztat a zörgő bőtfüvarga hadat! — de mikor belénk is bele ütött a deczifitty, oszt elegendendő spágéta madzagra se tellik! Ezután osztán gyilkújon a czudar ösméretlen tettese, poltré meg elábnisz nekün, ha tud!

Mán ha igazi üdvös képet akarnak művészkönni, iet cseleködjének, mint a kit a magam jó szántábul teremburátam ide a tulajdon enmagam sajátos ujjaim-

val — akibül megösmérszik a való igasság, hogy még az Ábrahám jordány generális idejibül való girhes defladáncsokat és poszksizliket is előteremttem. Hát még ha 1000 pöngöt rezolvánának annak a bendőfordító czibil kutyának a fejire, mint arra az ösméretlen Turán Annának a szölke bubjára, akit rajta kapnak, halára is itélik! Nagy vóna akkor a bagókuporgató czibilek ámulattya! Most persze úgy elpárolog valamennyi miskároló csirkefogója van, mintha alája fütöttek vóna!

Én bizony a nasságos feőkapitány ur ü melltóságának aztat tanácsunám, ha maga is a m. k. tanácsos nem vóna, ragasztatná ki a grádicsok aljára, hogy aszongya:

Tapasztaltatván, hogy az utolsó időben történt rablásokat, gyilkosságokat kódisok hajtották végre, figyelmeztödik a fővárosi czibilség, hogy a többi rablások, gyilkosságok megakadállozása czéljából mindenki ilyen táblácskát akasszon az ajtajára:

A koldulás szigoruan tiltatik!

Halom addéig is viselem a ferenczvárossi gazembörségnek a gondját. Te pedig gyatra világtalan kódisom, mögösleg csak erigy be a fótos likadba. Czo be! M. m. r. m. l.

(Folytatása a mellékleten.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Szilágyi Dezső fölveti, hogy mik a becsületbüntetések. Felelek neki: »Becsületbüntetés az, mikor a jogonczot mediczinernek nézik és a fehér teritéktől a vörös abroszokhoz utasítják.«

— Türelmetlenkedik a censorom, hogy már a 3-ik thesist néma hallgatással viszonzom. »Most már igazán nem tudom, mit kérdezek öntől, hogy végre is feleletet kapjak?« Legyintem oda neki: »Kérdezze nagyságos ur: hogy érzem magamat?«

— Mikor az öreg Majdán elébem teszi a pohár vizet, eszembe jut a különbség, hogy a Központiban előbb adják a fekete kávét és aztán a pohár vizet — itt megfordítva.

— Kérdi tőlem a közjogi censor: »Ön még nincs 20 éves, tehát lehetne bíró?« »Hogy ne?« mosolygok fölénnyel. — »És hol?« folytatja ő. — »A lóversenyteren!« fejezem be én.

— Elismerést Tiszának: derék Szapáry ő. Amint Magyarországgal készen lesz, megbizom az én financiám rendre zökkentésével.

— Az Aranyos utánozza Márkus Emiliát. Hm, nem kunszt neki, de utánozza már egyszer Hegyi Arankát.

IDÉKI TROMBITA

Luppa Petyor és Roboz Zoltán

elkoboztatása Nagy-Boulangeriában.

— Valóságos igaz hősköltemény. —

(Megtörtént ebben az esztendőben.)

Amely borát megissza, még meg sem terme bár:
Pomázi Luppa Pétert bántotta a bogár.

A filloxera ellen irtó szert hozni kész.
És látnoki szemekkel frankok honára néz.

Serényen utra készül. Mi kell? Por és doboz.
S István szerkesztő fia tolmácsul: kis Roboz.

Sokára értek ezélhoz, sokára biz' nagyon.
Mivel Páris Pomázhoz szörnyű távol vagyoun.

Sokára értek ezélhoz, mivel hogy sok helyen
Bőségesen kóstolták, miféle bor terem.

De Grenoble vidékén fog mindenik papirt,
S míg Luppa Péter rajzolt, Roboz naplóba irt.

És ekként elmerülve nem látják, hogy ki jó?
Miglen fülükbe dördül: Que faites-vous là, messieurs! «

Riadtan szól Roboz most: »Bösz zsandár ez bion!«
S kövé meredve hallják: »Vous êtes des espions!«

Szent Endre hős követje méltó haragra kel,
S a csámpás francziának legottan megfelel.

És vajon mit felelt hát? A válasz semmi más:
»Zsó szvi lö Luppa Péter portör d'imázs Pomáz!«

»Loupa? Pomase? Commais pas! Ah ça, vous êtes Prussiens!
Connu beaux masques! En route! Tout ça ne prouve rien!«

És mond Petyor Roboznak: »Láncz hordtát! . . . hogy komáz
E talján! Mit fog szólni mindehhez majd Pomáz?«

És szól Roboz Zsolt búsan: »De facto, szemtelen!
De lásd, hiába! Itt már fuccs minden mentelem!«

Hős Péter néz Robozra, s Petyorra néz Roboz.
Mint hogyha mondanák, hogy ez minket elkoboz.

S kiált ismét a zsandár: »Un, deux! Plait-il? Comment?«
S hiába nyögte Péter: »Eb vagy te, nem komám!«

Meg kellett ülni szépen a frank policzián.
Mig meg nem szabadultak bizonyíték hijján.

* * *

S e furesa történetből az, Péter, a morál:
Legjobb neked csak itthon. Pinezédben jó bor áll.

A Mucsán ma tartott népes értekezletet igen sajnálatra-
méltó inezidens zavarta meg. Amikor az alkotmány revisiója
iránt a képviselőházhoz benyújtandó kérvényt tárgyalták, Südő
István esküdt és községi harangozó a vita folyamán oda szölt
Kukurityánfalvai Keödmöny Alajos penzionált huszár örmes-
ter és hites esküdt urnak, hogy: »te ezt nem érted!« Leirha-
tatlan indignációval utasította vissza Kukurityánfalvai Keöd-
möny Alajos ur a te megszólítást, azt hozván fel okul, hogy
ő solha paraszt nem volt és apja is, mint hajdu, a megye szolgál-
latában áll. Südő István mentegtözött ugyan azzal, hogy esküd-
tek között a tegezés ősi szokás; de a közgyűlés többsége Kuku-
rityánfalvai Keödmöny Alajos urnak, ki a szolgabíróhoz
bejáratos, adott igazat. A helybeli »Árpád Lobogója« című lap
vezérezikben foglalokozik ez ügygyel s azzal végzi, hogyha
Südő esküdt ur sérteni akarta volna Kukurityánfalvai Keöd-
möny Alajos urat, akkor bizonyára nem úgy fejezte volna ki
magát, hogy »te ezt nem érted!« — hanem egyszerűen így:
»te barom!«

— Sír feliratok. —

— A nagy kőrösi temetőből. —

Itt nyugszik egy szép virágszál,
Kit korán letört a halál.

Élt 82 évet, mint hajadon.

*

E kis kereszt alatt
Fekszik András hanyatt.
Pintér a más nevén,
Nem pintér, ács levén,
Meghala Ráczevén.

*

Itt nyugszik Ételke,
Nem tom vót e telke?
De vót jámbor lelke,
Csak a jót mivelte,
A legényt szívelte,
S a hideg kilelte.

*

Te nyugszol itt, nem pedig én,
Szívem, szerelmem Petikém,
A kit ugymond itt a márvány,
Másvilágra vitt a járvány.

Legszébb lány volt Csabán
Az én kedves babám,
Sőt a siron tul is,
Számot teszen Julis,
A kiért ma lantom
Zeng a száraz hanton
Késő már az! — Anton.

*

Fjnye komám Kanál Vendel,
Hogy elbánt a halál kenddel!
De mikor már az így divat,
Elmegy, a kit az Úr hivat!

*

Amikoron megszületett,
Fazekas András fia lett,
Két hét mulva talál ki a
Peti mi lett? Halál fia.

Ne sirjatok én miattam,
Hogy a lelkemet kiadtam,
Kedves annak a sirgödör,
A kit gonosz asszony gyötör.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Bias. Az a naiv korszak, midőn a részv. társaságok mérlegét hazafiságból első cikkül közölték a magyar lapok, rég letűnt. Most a

4-ik oldalra kerülnek e kimutatások, s ott is csak busás hirdetési díjért. Az ön »elméssége«, mely nem egyéb mint reklám csodatevő barack-pálinka kurája mellett, szintén csak oda való. Kérjük e végett a kiad. hiv.-hoz fordulni. — F. A. Az ön neve s a beküldött ételnév közötti nagy hasonlatosság nem tűnt fel önnek? Vagy éppen ez lelkesítette annak a zsidó-német »élcznek« a beküldésére? — W. J. Nem az igazi. — Rbrt. Érdem szerint lesz kitüntetve. — Anonymus. Jól mondja. — Görög diák. Sikerült mókák. Kérjük a papirosonk csak az egyik lapjára írni. — S. F. Epen csak egyecske vált be. Ha jobban megválogatja, közös hasznunkra lesz. — Eprjs. Hogy a »F. Sz.« újdonságírója az első hó-ról megemlékezik, helyes. Hogy azonban mindenkiről azt teszi fel, hogy a téli kabátja be van vágva, nem helyes. Hogy írni is megtanul valamikor, nem lehetetlen. Hogy hemzseg az a néhány sor a sajtóhibától, ez nem csak felvidéki, de egyáltalán vidéki lapok nyavalyája, mely csak a bpesti sajtóban dul mérgesebben. —

B. A. Az új firma alatt is dicséretesen működik. — Anc. Mrt. Nem jart őrösen. *Exprimált* és *comprimált* mért egyénértékü előtte? — Brln. Az »E-s« oct. 17. sz. a Zithen-huszárokat utólagos jóváhagyás reményében clauehutesfrigyesileg *cithu*-huszárokra leiterjakabozza. Ekkora fáradsággal akar cithera-huszárokká is tehetne volna őket. Vagy talán sajtóhibából maradt meg cithának? — K. S. Hogy a többül mettszett »schnadahüpfel« is magyarítható, bizonyítja Méry Károly kísérlete, kinek ugy e nem-beli mint egyéb műfordításai is ez év tavaszán tetszéssel találkoztak a »Kisf. Társ.« egyik felolv. ülésén. M. K. egy 15. ives kötetbe gyűjti már most ezeket, melyek »Kis virágok messze tájról« czímen fognak újvére megjelenni. Egyes példány ára 1 frt 50 kr (Bpest Nagy-Diófa utca 30. sz.). Jól teszi, ha megszerzi ezt a becses gyűjteményt, mely gyönyörűséget szerez a népköltészet igaz barátjának. — Erzsike. Átszolgáltattuk a »P. H.« szerkesztőségének, ahol érdem szerint fognak elbánni vele. — Knr. Megint a régi pajkosság! Nem ijesztéskép mondjuk. Sőt inkább. — „Siklós és vid.“ Az új vállalatnak, melynek bemutató első száma biztató, szerencsét kívánunk remélhetőleg hosszú útjára. Ez mind, amit érette tehetünk. — N. Krly. A »Sz. K.« színi bírálóját méltán tartják önök nagy írónak, bár Tacitushoz hasonlítani őt, némi tulzás. Annyi bizonyos, hogy a francia J. Lemaitre és Sarcey, a német Speidel, a magyar Gyulay és Ambrus Z. tanulhatnak tőle, hogy lehet 3 (írva: három) szóval jellemezni minden színi előadást. Tíz tudositásának 198 sorában nem találkoztunk más jelzőkkel mint ezekkel: »sikerrel domborított, sikerrel alakított;« ami azt is mutatja, hogy a szatnáriakat Páris és Bécs is megirigyelheti, mivel még a jelesebb ottani színvesszőknek is vannak gyengébb estéik. Volt egy nemzet a hajdankorban, mely minden fogalmat a »peserüh« szóval fejezett ki, s ismertünk egy gitaristát, aki három akkorddal minden dalt tudott kísérni. E nagy példák lebeghetnek az önök színi kritikusa előtt is. — M. Szlk. Az üdvözlő névnap telegramm nagyon jól esett Vendelünknek. Jobb szerette volna azonban a 2 kros lev. lapot s a távirat árát. Már 6 ilyen. — Slnn. Most nekünk is van czápánk, melyet egy kád öblében 10 kr-ért mutogatnak a Vigadóban. De ez a vad is olyan szelid, hogy a vigadói bérlő kénytelen bepaprikázni s porciónként kimérni, hogy kinyerje rajta a költséget. A boncolásnál kiderült, hogy nem volt benne zsidó. Már most antiszemita-é ez az állat, amért nem kapta be a zsidót, — vagy ép ez okból filosemita-é? Kérjük a gyors választ, melyet egyébkint levelünk előz meg. A kagal üdvöt kiált az adriaparti bölcsnek. — Monachus. A tatai kastélyban magyar színi előadások is vannak. Ez az »is« fáj önnek. Mi nem szolgálhatunk sebére irral, csak egy kis irással. Ezt szívesen, s a kedviért megemlítjük, hogy ép akkor licizálták Jakab Lajos színi igazgatót, mikor Tatan a bécsi posse ütötte föl tanyáját. — Szentcs. Hiszen derék az, hogy ily szépen ülték meg Vendel napját. De Szentesen! A hizalom, a zsiros jólét hazájában, a hol napi 80 krral ur az ember, ha »divurnista« is. Csak olyan ez, mint mikor a pápa »servus servorum Dei«-nek mondja magát, pedig Ó Sztsge parancsol valamennyinek. Amit a szentesi Vendelek birkapörköltben, tőpörtös pogácsában s egyéb kedves commedentiákban elfogyasztottak, azon egy nagyvárosi Vendel (mert csak itt élnek valódi napidíjasok) kitelelné. Önöknek a sanyaróság jux — Vendelnek a sanyaróság sanyarúság. Hanem azért mégis tele szívűből (s üres hasból) azt kívánja mindnyájoknak, hogy válják kedves egésségükre! — „Rabi Reb.“ Kényelmes incognitoba bujva, egy nőt szeretne ön compromittálni. Nem tekintve azt, hogy e nőt a nagy közönség nem is ismeri: mekkora vastagsága az arcbőrnek szükséges ahhoz, föltenni egy tisztas lapról, hogy egy névtelen magánboszujának váljék eszközévé. Aljon a tükör elé s ismételje ezeket a sajtó szemébe. Írását pedig félre tettük. Majd rá ismerünk, vagy ismernek arra még valamikor valahol. — M J. A versike némi változásra szorul. A rajz ügyes és bele is segítjük a »Muszáj« naptárba. — Bajusz. Hogy a török és örmény víjják a szerencsevári kis ezukrost: ez nem közérdekű dolog. — ifj. V. I. Hogyan! A rettenetes, a legmagyarabb magyar újság, a »B. H.« oct. 23. sz. német *Varasdint* ír a magyar *Varasd* helyett? Mit szól majd ehhez a sok stuhlweisenburgi, oedenburgi, lovasbrünni, fűnfkircheni s számos egyéb város jenseits der Duna?

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.